AUGUSTINUS. HUGO DE SANCTO VICTORE
12. Jh. Seite 108r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26328
Copyright: Admont, Benediktinerstift

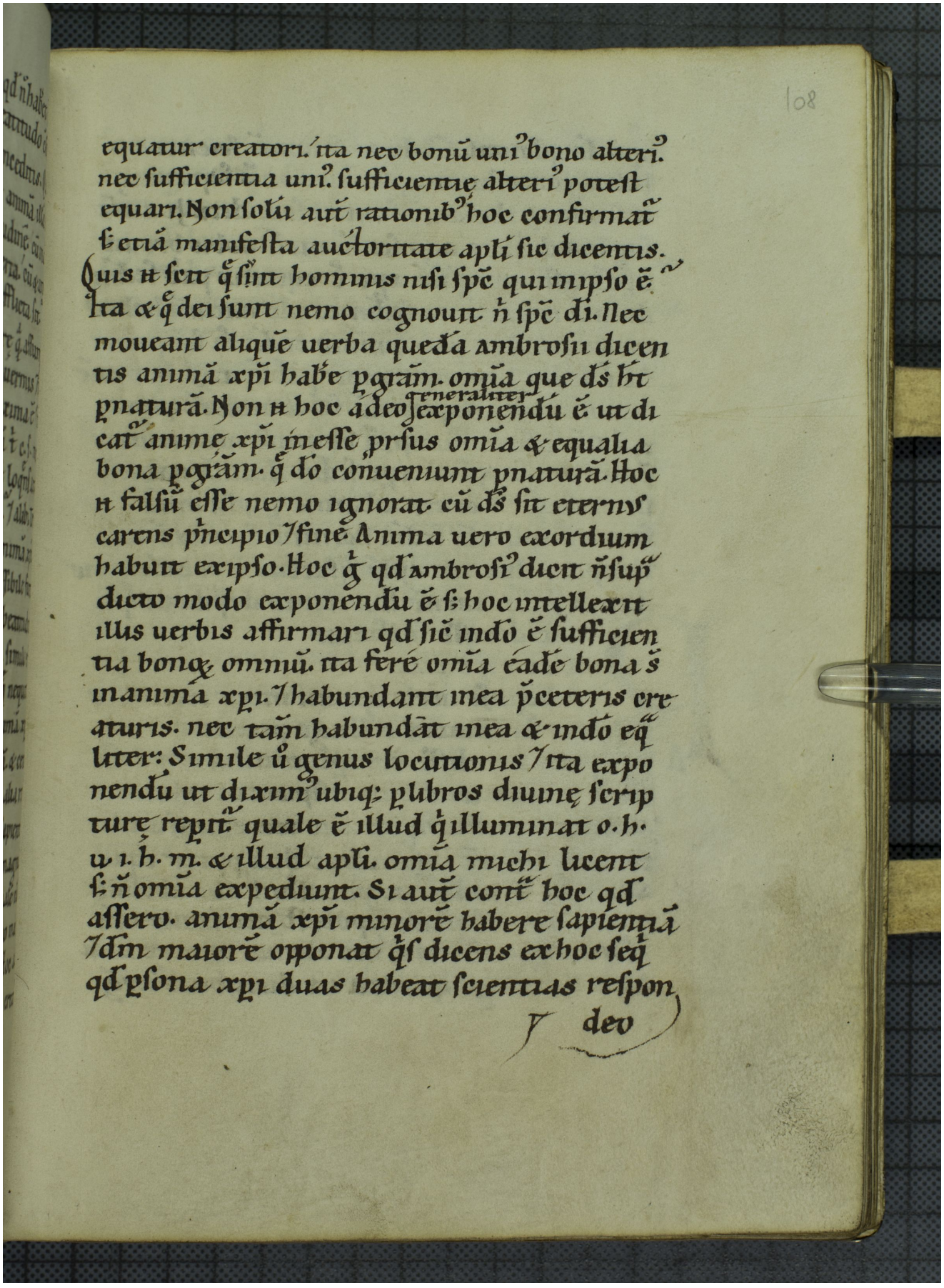

equatur creatori. ita nec bonū uni⁹ bono alteri⁹.
nec sufficientia uni⁹. sufficientię alteri⁹ potest
equari. Non solū aut̄ rationib⁹ hoc confirmat̄
s; etiā manifesta auctoritate apli sic dicentis.
Quis it scit q̄ sint hominis nisi spc̄ qui in ipso ē.
Ita & q̄ dei sunt nemo cognouit n̄ spc̄ di. Nec
moueant aliquē uerba queda ambrosii dicen
tis animā xpi habe pgrām. omīa que ds ht
pnaturā. Non it hoc adeo generaliter exponendū ē ut di
cat̄ animę xpi in esse prsus omīa & equalia
bona pgrām. q̄ do conueniunt pnaturā. Hoc
it falsū esse nemo ignorat. cū ds sit eternus
carens pincipio ⁊ fine. Anima uero exordium
habuit ex ipso. Hoc ḡ qd ambrosi⁹ dicit n̄ sup̄
dicto modo exponendū ē s; hoc intellexit
illis uerbis affirmari qd sic̄ indo ē sufficien
tia bonę omniū. ita fere omīa eade bona s̄
in anima xpi. ⁊ habundant in ea p̄ceteris cre
aturis. nec tam̄ habundāt in ea & indo eq̄
liter: Simile ū genus locutionis ⁊ ita expo
nendū ut diximus ubiq; p libros diuinę scrip
turę repit̄ quale ē illud q̄ illuminat o. h.
u. i. h. m. & illud apli. omīa michi licent
s; n̄ omīa expediunt. Si aut̄ cont̄ hoc qd
assero. animā xpi minorē habere sapientiā
⁊ dm maiorē opponat q̄s dicens ex hoc seq̄
qd psona xpi duas habeat scientias respon

deo